

ingenlunde gaa ind paa dette Forslag, selv om den almindelige Vælgerklasse ved de kommende Valg erklærer sig for Forslaget.

Formanden: Man benævner ikke Landstingsmænd ved deres Navne.

Zahle: Jo, med Hensyn til Landstingsmænd, tror jeg nok, man gør det; i alt Fald fik jeg Lov til at gøre det uimodsagt i Gaar, uden at den højtærede Formand paatalte det.

Men Forslaget skal altsaa efter Grev Frijs's . . . om Forladelse, de frikonservative Førers Villie, blive liggende i et Udvalg oppe i Landstinget denne Samling tilende, og saa have virkelig de frikonservative fuldkommen fri Hænder til efter Valgene at gøre ved Forslaget, hvad de ville. Og de ville sikkert ikke gaa ind paa Forslaget, fordi de almindelige Folketingsvælgere ere stemte derfor. Og efter at Grev Frijs . . . om Forladelse, ja undskyld, det er ikke tilsigtet — efter at de frikonservatives Fører den 13. Oktober havde udtalt sig paa denne Maade oppe i Landstinget, saa har ganske vist Indenrigsministeren sagt et eller andet, siger den højtærede Indenrigsminister. Ja, jeg har ikke lagt Mærke til dette, men jeg beder virkelig den højtærede Indenrigsminister undskylde, at jeg ikke tillægger *det* nogen politisk Vægt overfor den Udtalelse, som er kommen fra Regeringens Chef. For det er dog *dennes* Udtalelser, som have politisk Betydning i en saadan Sag. Og Konseilspræsidenten har udtalt, at han fandt det meget rimeligt, at naar de ønskede det oppe i Landstinget, saa blev dette Forslag liggende i Udvalg denne Rigsdagssamling til Ende.

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er omme.

Zahle: Hvis jeg ikke maa udtale mig yderligere, maa jeg sørge for paa anden Maade at skaffe mig Lejlighed til at udtale mig om denne Sag, inden denne Rigsdagssamling løber til Ende, og det Parti, jeg tilhører, vil derfor stille en Forespørgsel desangaaende.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Det ærede Medlem begyndte — syntes det — med at bebrejde Regeringen, at den ogsaa i Aar havde forelagt Lovforslaget i Landstinget. Men det var jo den hurtigste Vej for Forslaget, naar man ønskede at fremme det. Hvis nemlig Forslaget

var blevet forelagt her i Folketinget, kan jeg ikke tro, at Folketinget havde gjort noget som helst andet end at skynde sig at faa det op i Landstinget, og den Omvej forekom det mig derfor, at man ganske naturlig kunde spare.

Saa slap det ærede Medlem uden om sine Vanskeligheder ved at sige, at han tillagde det ikke nogen videre Vægt, hvad Indenrigsministeren havde sagt i Landstinget, da han straks besvarede den Udtalelse, der faldt fra frikonservativ Side. Det er jo ogsaa en Maaade at klare sig paa. Men hvor megen eller hvor liden Vægt, det ærede Medlem nu vil tillægge en saadan Udtalelse af mig, saa stod den i alt Fald den Gang, den fremkom, paa Regeringens Vegne, og den er selvfølgelig et Led i de Udtalelser, der ere fremkomne fra Regeringens Side, som det ærede Medlem slet ikke kan se bort fra., naar han taler om Regeringens Standpunkt overfor denne Sag.

Sluttelig refererede det ærede Medlem Konseilspræsidenten saaledes, at denne skulde have fundet det meget rimeligt at vente, men det har Konseilspræsidenten aldeles ikke sagt. Han har udtrykkelig udtalt sit og Regeringens Ønske om at faa Sagen fremmet snarest muligt, hvorefter han taler om de Ønsker, man nærer fra anden Side, fra Landstingets Side, og betragter dem, set fra anden Side. Derfor maa jeg gentage, at det ærede Medlem aldeles ikke har nogen som helst Ret til at udtrykke Konseilspræsidentens Mening og Opfattelse saaledes, som han gør.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ousen: Den højtærede Indenrigsminister har utvivlsomt Ret i, at det er meget sjældent, at en Vurderingsformand foretager 10—12 Forretninger i den samme Kommune. Nej, det vil jo tværtimod i Reglen være i forskellige Kommuner, men det gør jo netop Sagen dyrere, thi derved maa jo straks Vurderingsmændene i de forskellige Kommuner ogsaa i Funktion. Jo flere Kommuner, Vurderingsformanden kommer i, des flere kommunale Vurderingsmænd kommer der med, og de skulle have Godtgørelse for deres Tilstedeværelse. For øvrigt skal jeg ikke strides længere med den højtærede Indenrigsminister om denne Sag. Jeg har kun fremdraget den for at henlede Opmærksomheden paa dette Forhold. Det har jeg naaet, og jeg haaber